

Sygn. akt VIII GC 103/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący - SSO Piotr Sałamaj

Protokolant – sekretarz sądowy Paulina Woszczak

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2018 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko M. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 228.780 zł (dwieście dwadzieścia osiem tysięcy siedemset osiemdziesiąt złotych) z odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 10 lutego 2017 r.;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 22.256 zł (dwadzieścia dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 103/18

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. w dniu 27 kwietnia 2017 r. wniosła do Sądu Okręgowego w Poznaniu pozew o zapłatę w postępowaniu nakazowym, w którym zażądała nakazania pozwanemu M. K. zapłaty kwoty 228.780 zł wraz z odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 10 lutego 2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Żądanie swoje powódka uzasadniła niewykonaniem przez pozwanego umowy z 12 kwietnia 2016 r. na sprzedaż i dostawę hali namiotowej. Wskazała, że dokonała wpłaty żądanej pozwem kwoty na poczet pierwszej raty wynagrodzenia. Pozwany nie wykonał zawartej umowy, co skutkowało – po wyznaczeniu kolejnych terminów przystąpienia do wykonywania prac – odstąpieniem od umowy. Pozwany zaakceptował oświadczenie i zobowiązał się dobrowolnie zwrócić otrzymaną kwotę w trzech ratach, jednak propozycji tej powódka nie zaakceptowała. Wezwania do zapłaty ww. kwoty pozostały bezskuteczne.

Od wydanego w postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty z dnia 14 czerwca 2017 r. sprzeciw wniósł pozwany M. K., wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Kwestionując żądanie pozwu, poza zarzutem niewłaściwości sądu, pozwany wskazał, że terminy dostawy i montażu hali nie zostały dotrzymane, jednak przyczyny powyższego leżały po stronie powodowej. Powódka przez 4 miesiące

odwlekała postawienie hali, a na opóźnienie to pozwany wyraził zgodę. Po uzyskaniu dotacji powódka zamierzała zawrzeć z pozwanym nową umowę dotyczącą sprzedaży tej samej hali, na co pozwany nie wyraził zgody. Z powodu braku terminowości kontrahentów pozwany nie był w stanie dotrzymać pierwotnego terminu dostawy (19 grudnia 2016 r.), a na nowy harmonogram prac powódka nie wyraziła zgody. Pozwany był gotowy do zrealizowania umowy we wskazanym terminie (9 stycznia 2017 r.) i w tym celu zakupił niezbędny, nietypowy materiał niezbędny do wykonania hali. W dniu 3 lutego 2017 r. otrzymał jednak odstąpienie od umowy przez powódkę, które jest bezskuteczne ze względu na brak przewidywania w łączącej strony umowie prawa do odstąpienia oraz niewyznaczenie dodatkowego terminu do wykonania umowy. Wskazując na niezaakceptowane przez powódkę zobowiązanie pozwanego do zwrotu zaliczki w trzech ratach zarzucił, że w związku z częściową realizacją umowy zwrot zaliczki powinien przysługiwać w kwocie pomniejszonej o poniesione przez niego wydatki. Wyjaśnił także, że opóźnienie zwrotu zaliczki związane jest z zatorami płatniczymi u kontrahentów pozwanego.

Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2017 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu, stwierdzając swoją niewłaściwość miejscową, sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Koszalinie jako rzeczowo i miejscowo właściwemu. Z dniem 1 stycznia 2018 r., w związku z likwidacją VI Wydziału Gospodarczego Sądu Okręgowego w Koszalinie, sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi Okręgowemu w Szczecinie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P., reprezentowana przez Franza-J. T., zawarła w dniu 12 kwietnia 2016 r. z M. K., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe (...) w K. umowę sprzedaży, na mocy której powódka kupiła od pozwanego stalową halę namiotową o powierzchni 554,04 m² za łączną cenę 310.000 zł netto, obejmującą także koszty transportu i montażu (§1 i 5 umowy).

Zgodnie z §3 umowy powódka zobowiązała się do zapłaty pozwanemu przelewem bankowym na podstawie faktury proforma część ceny stanowiącą 60% wartości hali w kwocie 186.000 zł netto w dniu podpisania umowy, 30% wartości hali w kwocie 93.000 zł w dniu dostarczenia konstrukcji na miejsce montażu oraz 10% wartości hali, tj. 31.000 zł w dniu podpisania protokołu zdawczo-odbiorczego hali namiotowej.

Strony przewidziały uprawnienie powódki do naliczenia za czas opóźnienia odsetek ustawowych za każdy dzień opóźnienia w montażu hali

Zgodnie z §6 umowy pozwany zobowiązał się do dostarczenia hali do dnia 31 lipca 2016 r. i jej zamontowania w ciągu kolejnych 21 dni roboczych (§6).

Pozwany udzielił powódce gwarancji jakości hali i jej prawidłowego montażu na okres trzech lat od dnia zakończenia montażu (§8), a powódka wyraziła zgodę na możliwość przesunięcia terminu montażu hali do 5 dni roboczych (§12 umowy).

Na podstawie wystawionej 18 kwietnia 2016 r. faktury VAT (...), której przedmiotem była „hala namiotowa o pow. 554,04m² pierwsza rata do umowy z dnia 12.04.2016r.” powódka przelewem zapłaciła pozwanemu kwotę 228.780 zł.

Wobec braku pozwoleń i deklaracji wykonania przez powódkę fundamentów hali pod koniec roku pozwany, poza zakupem materiałów, nie przygotowywał się do montażu hali.

(**dowód:** informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców powódki k. 8-14, informacja z (...) dot. pozwanego k. 15, umowa sprzedaży k. 16-18, faktura VAT nr (...) z 18.04.2016 k. 19, potwierdzenie wykonania operacji z 18.04.2016 k. 20, zeznania pozwanego M. K. k. 173-174 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 20.03.2018 k. 175)

W dniu 12 sierpnia 2016 r. pracownik powódki K. G. (1) poinformowała pracownika pozwanego M. H. (1), posługującego się mailem (...), o nieznacznym opóźnieniu postawienia hali, z powodu braku potrzebnych zezwoleń budowlanych.

Mailem z 30 września 2016 r. powódka poinformowała pozwanego o wyborze oferty pozwanego dotyczącej realizacji prac budowlanych związanych z budową hali produkcyjnej w ramach projektu (...)03.02.02-00- (...). Pozwany przesłał powódce, na jej prośbę, projekt nowej umowy datowanej na 5 października 2017 r. i opiewającej na kwotę 562.000 zł netto za dostawę i montaż przedmiotowej hali. Ostatecznie projektu tej umowy nie został podpisany przez strony.

(**dowód:** maile K. G. (1) z 12 i 17 sierpnia 2016 k. 61, mail K. G. z 30.09.2016 k. 60, zeznania świadka M. H. (1) k. 172-173 wraz z zapisem audio-video rozprawy k. 175, zeznania pozwanego M. K. k. 173-174 wraz z zapisem audio-video rozprawy k. 175)

Mailem z 10 listopada 2016 r. K. G. (1) zwróciła się do pozwanego o kontakt w sprawie umówionej na połowę listopada terminu dostawy konstrukcji hali. W korespondencji z 22 listopada 2016 r. K. G. (1) poprosiła pozwanego o przesłanie szczegółowego planu prac przy realizacji konstrukcji oraz podanie konkretnych, wiążących terminów, zaś pozwany wskazał na możliwość montażu hali w ciągu 14 dni w związku z koniecznością oczekiwania na związanie fundamentów.

(**dowód:** mail z 10.11.2016 k. 53, maile z 22.11.2016 k. 56, zeznania świadka M. H. k. 172-173 wraz z zapisem audio-video k. 175)

Dnia 5 grudnia 2016 r. K. G. (1), nawiązując do spotkania z tego samego dnia, wyraziła gotowość oczekiwania na maila z potwierdzeniem harmonogramu prac do godziny 16.00. Powołując się na ustalenia ze spotkania M. K. zadeklarował przedstawienie harmonogramu kolejnego dnia. Przesłany przez M. H. (1) harmonogram prac przewidywał dostawę konstrukcji hali 19 grudnia 2016 r. i jej montaż do końca roku, dostawę ścian, dachu i świetlików 4 stycznia 2017 r. i koniec montażu 9 oraz 18 stycznia 2017 r.; dostawę rynien zewnętrznych 18 stycznia 2017 r. i koniec montażu 21 stycznia 2017 r.

W dniu 8 grudnia 2016 r., odpowiadając na maila pracownik pozwanego M. H. (1) poinformował powódkę, że pozwany nie otrzymał jeszcze potwierdzenia zamówienia z firmy (...).

Pozwany 9 grudnia 2016 r. zamówił w (...) spółce z o.o. w G. płytę dachową oraz ściany hali. Zamówienie to miało zostać zrealizowane do 26 grudnia 2016 r.

Odpowiadając na żądanie pilnego kontaktu w sprawie godziny dostawy konstrukcji w dniu 19 grudnia 2016 r., M. K. przesłał skan potwierdzenia zamówienia płyty warstwowej na halę i poinformował o planowanej zmianie harmonogramu i przesunięciu montażu na koniec stycznia. Powyższe spowodowane było wykonywaniem przez pozwanego innych zamówień.

(**dowód:** mail K. G. z 12.08.2016 k. 61, mail K. G. z 30.09.2016 k. 60, maile stron z 5, 6, 8 i 19 grudnia 2016 k. 87-91, potwierdzenie zamówienia z 12.09.2016 k. 62-63, zeznania świadka M. H. k. 172-173 wraz z zapisem audio-video k. 175)

Pismem datowanym na 5 stycznia 2017 r. wiceprezes zarządu powódki Franz-J. T. złożył oświadczenie o odstąpieniu ze skutkiem natychmiastowym od umowy sprzedaży zawartej dnia 12 kwietnia 2016 r. Jako przyczynę odstąpienia wskazał niewykonanie umowy, pomimo licznych wezwań i niedotrzymania kolejnych deklarowanych terminów. Równocześnie wezwał w imieniu powódki do zwrotu wpłaconej zaliczki w wysokości 228.780 zł brutto, w terminie 7 dni od dnia otrzymania odstąpienia.

Mailem z 30 stycznia 2017 r. K. G. (1), przesyłając odstąpienie od umowy, wezwała pozwanego do zwrotu zaliczki w kwocie 228.780 zł brutto oraz kwoty 87.224,81 zł wynikającej z faktury korekty nr 1/04/2016.

Pismem z 1 lutego 2017 r. pełnomocnik pozwanego poinformował powódkę, że jej oświadczenie o odstąpieniu od umowy jest bezskuteczne ze względu na to, że prawo do odstąpienia od umowy przysługiwało powódce na podstawie przepisu art. 491 §1 k.c., który wymaga – przed odstąpieniem – wyznaczenia dłużnikowi dodatkowego terminu do wykonania zobowiązania.

Pismem datowanym na 2 lutego 2017 r., skierowanym do Kancelarii Doradców (...), M. K., nawiązując do odstąpienia przez powódkę od umowy z 12 kwietnia 2016 r. wskazał, że „jako właściciel P.P.H.U. (...) dobrowolnie zobowiązuję się zwrócić zaliczkę, jednakże w trzech ratach: Pierwsza płatność zostanie uregulowana do dnia 15.02.2017r. Druga płatność – 15.03.2017r. Trzecia płatność – 15.04.2017r.”. Wskazał również adres, na który powinna zostać przesłana odpowiedź na ww. pismo.

Odstąpienie od umowy w formie pisemnej doręczono pozwanemu na adres należącej do pozwanego (...) spółki z o.o. w dniu 3 lutego 2017 r.

(**dowód:** odstąpienie od umowy z 5.01.2017 k. 21, mail K. G. z 30.01.2017 k. 22, pismo pozwanego z 1.02.2017 wraz z potwierdzeniem odbioru k. 64-68, potwierdzenie odbioru z 3.02.2017 k. 23-24, pismo pozwanego z 2.02.2017 k. 25)

Postanowieniem z dnia 20 listopada 2017 r., zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pile, umorzono śledztwo przeciwko M. K., podejrzanemu o wyłudzenie w dniach 12-18 kwietnia 2016 r. zaliczki w kwocie 228.780 zł poprzez wprowadzenie w błąd właścicieli (...) spółki z o.o. w P. co do zamiaru realizacji postanowień umowy sprzedaży i dostawy hali namiotowej.

(**dowód:** postanowienie o umorzeniu z 20.11.2017 k. 167-169)

Sąd zważył, co następuje:

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z zawartej 12 kwietnia 2016 r. umowy sprzedaży i dostawy hali namiotowej, domagając się - w związku z odstąpieniem od umowy - zwrotu uiszczonej na poczet wykonania tej umowy zaliczki.

Łączący strony procesu stosunek prawny, pomimo odmiennej nazwy umowy, osadzić należało w przepisach kodeksu cywilnego regulujących umowę o dzieło. Zgodnie z przepisem art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Fakt zawarcia umowy był niesporny, a jej dokument został dołączony do pozwu. Z treści umowy wynikało zaś, że zobowiązanie pozwanego obejmuje zakup niezbędnych elementów i wykonanie montażu hali namiotowej o ściśle określonych parametrach w zamian. Zarówno zindywidualizowanie przedmiotu umowy, jak i rodzaj obowiązków ciążących na pozwanym (obejmujących zarówno zakup materiałów o odpowiednich parametrach, jak i montaż hali spełniającej specyficzne wymagania powodowej spółki) przekonuje co do charakteru ww. umowy jako umowy o dzieło.

Roszczenie powodowej spółki było konsekwencją odstąpienia przez nią od zawartej 12 kwietnia 2016 r. umowy. Pozwany kwestionując roszczenie powódki, podnosił zarzut nieskuteczności odstąpienia od umowy wynikający z treści art. 491 §1 k.c. i niewyznaczenia dłużnikowi odpowiedniego dodatkowego terminu do wykonania zobowiązania z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniony do odstąpienia od umowy.

Przepis ten, abstrahując od przewidzianej w zdaniu drugim możliwości żądania wykonania zobowiązania i naprawienia szkody wynikłej ze zwłoki – bez wyznaczenia terminu dodatkowego bądź po jego bezskutecznym upływie – jest ogólnym przepisem dotyczącym skutków niewykonania zobowiązań z umów wzajemnych.

Zakwalifikowanie umowy stron jako umowy o dzieło uzasadniało dokonanie oceny skuteczności odstąpienia od umowy przez powódkę w oparciu o przepis art. 635 k.c. Stosownie do jego treści, jeżeli przyjmujący zamówienie opóźnia się z rozpoczęciem lub wykończeniem dzieła tak dalece, że nie jest prawdopodobne, żeby zdołał je ukończyć

w czasie umówionym, zamawiający może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić jeszcze przed upływem terminu do wykonania dzieła.

Terminy rozpoczęcia i wykonania (wykończenia) dzieła mogą być określone w treści umowy o dzieło lub wynikać z właściwości dzieła. Terminy rozpoczęcia i wykonania (wykończenia) dzieła mogą być określone w treści umowy o dzieło lub wynikać z właściwości dzieła. W wypadku kiedy wskazane terminy nie wynikają ani z umowy o dzieło, ani z właściwości dzieła, zastosowanie w tym zakresie mają zasady ogólne dotyczące wykonania zobowiązania (w tym w szczególności art. 455 k.c.). Przyjmujący zamówienie ma obowiązek rozpocząć wykonywanie dzieła w stosownym (odpowiednim) czasie, a następnie wykonać dzieło w ustalonym na jeden z powyższych sposobów terminie.

W wypadku gdy opóźnienie przyjmującego zamówienie w rozpoczęciu lub wykończeniu dzieła przybiera rozmiar kwalifikowany, tj. jest na tyle istotne, że wyklucza prawdopodobieństwo ukończenia dzieła w terminie wynikającym z umowy, zamawiający może doprowadzić do wygaśnięcia umowy o dzieło ex tunc przez złożenie oświadczenia o odstąpieniu od umowy na warunkach określonych w art. 635 k.c. W razie zaistnienia okoliczności przewidzianych w art. 635 k.c. zamawiający może odstąpić od umowy bez wyznaczenia dodatkowego terminu, jeszcze przed upływem terminu do wykonania. Prawo odstąpienia od umowy przysługuje zamawiającemu, w wypadku ustalenia, że przyjmujący zamówienie opóźnia się z rozpoczęciem lub wykończeniem dzieła, i to tak dalece, że nie jest prawdopodobne, że zdoła je wykończyć w czasie właściwym. Ciężar dowodu zaistnienia wskazanych okoliczności z art. 635 k.c. spoczywa na zamawiającym (art. 6 k.c.).

Przedstawiony przez strony materiał dowodowy w postaci dokumentów obejmował umowę stron, mailową korespondencję stron oraz pisma dotyczące odstąpienia od umowy przez powódkę. Wiarygodności tych dokumentów żadna ze stron nie kwestionowała, podobnie jak tego, że śledztwo prowadzone przeciwko pozwanemu w sprawie wyłudzenia zaliczki od powódki zostało umorzone.

Nadto, celem wyjaśnienia przyczyn opóźnienia w realizacji zamówienia Sąd przesłuchał w charakterze świadka pracownika pozwanego M. H. (1) oraz samego pozwanego. Zeznaniami tymi nie odmówiono wiary, za wyjątkiem zaprzeczenia przez pozwanego sporządzenia oświadczenia z 2 lutego 2017 r. i tego, że obejmowało ono zobowiązania (...) spółki z o.o., a nie prowadzonego przez niego Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowo Usługowego, co pozostaje w jednoznacznej sprzeczności z treścią przedmiotowego pisma. Ich treść co do zasady znajdowała swoje odzwierciedlenie w zgromadzonych dokumentach, a nadto wskazywała, że z powodu przedłużającej się realizacji zamówienia, pozwany podjął szereg innych prac, które zmuszony był ukończyć przed podjęciem prac nad montażem hali dla powódki. To z kolei skutkowało niedotrzymaniem pierwotnych, jak i kolejnych terminów wskazanych w harmonogramach deklaryowanych przez samego pozwanego.

W tym miejscu przypomnieć należy, że odstąpienie od umowy datowane na 5 stycznia 2017 r. poprzedzone było następującymi, udokumentowanymi, zdarzeniami:

- 10 listopada 2016 r. powódka zwróciła się do pozwanego o kontakt w sprawie terminu dostawy konstrukcji,
- 22 listopada 2016 r. pozwany poinformował o konieczności odczekania dwóch tygodni na związanie fundamentów pod halę,
- 6 grudnia 2016 r. pozwany, w związku z ustaleniami poczynionymi na spotkaniu z prezesem powódki, tego samego dnia przedstawił harmonogram prac przewidujący dostawę konstrukcji hali 19 grudnia 2016 r., dostawę pokrycia (dach, ściany, świetliki) 4 stycznia 2016 r., dostawę rynien 18 stycznia 2016 r. i przebiegające równolegle prace montażowe, których zakończenie miało nastąpić 21 stycznia 2016 r.,
- 19 grudnia 2016 r., wobec mailowego żądania przez powódkę kontaktu w sprawie godziny dostawy konstrukcji hali, pozwany poinformował o zmianie harmonogramu i przesunięciu terminu montażu na koniec stycznia 2017 r.

Przebieg opisanych wyżej, niekwestionowanych przez pozwanego, zdarzeń wskazuje, że istotnie przesunięcie terminu montażu hali na „koniec” roku 2016 r. było spowodowane okolicznościami leżącymi po stronie powodowej. Pozwany na powyższe wyraził jednak zgodę, a wobec nieokreślenia nowego, precyzyjnego terminu wykonania umowy, kolejny termin wykonania umowy mógł nastąpić bądź na podstawie uzgodnień stron, bądź też na skutek wezwania do wykonania umowy przez powódkę (art. 455 k.c.).

Powódka wezwała pozwanego do przystąpienia do realizacji zamówienia w listopadzie 2016 r., a pozwany 6 grudnia – na wyraźne żądanie powódki – zadeklarował terminy poszczególnych etapów prac montażowych, których następnie nie dotrzymał. Nadto, w dniu deklarowanej dostawy materiałów konstrukcyjnych (19 grudnia 2016 r.) pozwany, dopiero po wezwaniu powódki, poinformował o kolejnym przesunięciu terminu montażu hali i to bez jednoznacznego wskazania, czy „o 10 dni”, czy też „na koniec stycznia”.

Powyższe zdarzenia nie pozwalają na zaakceptowanie stanowiska pozwanego, że niedotrzymanie terminu nastąpiło z przyczyn leżących po stronie powodowej. Pierwotne przesunięcie terminu, pomimo braku formalnego ujęcia w aneksie do umowy, nastąpiło za zgodą pozwanego. Zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że począwszy od listopada 2016 r., pozwany był wzywany do wykonania przedmiotu umowy, do czego nie był przygotowany ani w terminie, w którym montaż ten stał się możliwy, ani w terminie wskazanym w sporządzonym przez niego samego harmonogramie.

W tych okolicznościach istniały pełne podstawy do uznania przez powódkę, że opóźnienie pozwanego w przystąpieniu do wykonania dzieła wyklucza prawdopodobieństwo jego ukończenia w uzgodnionym przez strony (deklarowanym przez samego pozwanego) terminie. W dniu planowanego rozpoczęcia prac pozwany do ich wykonania nie przystąpił i ponownie zadeklarował kolejne przesunięcie terminu montażu hali, a zatem nie dotrzymał terminu wykonania zamówionego dzieła.

Opisane wyżej okoliczności sprawy potwierdzają spełnienie warunków odstąpienia przez powódkę od umowy jeszcze przed upływem terminu wykonania dzieła (tj. 21 stycznia 2017 r.) i to bez wyznaczenia pozwanemu dodatkowego terminu.

Wykonanie prawa odstąpienia od umowy następuje przez złożenie przyjmującemu zamówienie jednostronnego oświadczenia woli, którego skuteczność jest uzależniona od dojścia do adresata w taki sposób, że mógł się on zapoznać z jego treścią (art. 61 k.c.). Wobec skutecznego ex tunc odstąpienia powstaje sytuacja prawna, jak gdyby umowa nie została zawarta. Z tej przyczyny skorzystanie z prawa odstąpienia od umowy o dzieło, która jest umową wzajemną, skutkuje na podstawie art. 494 k.c. obowiązkiem wzajemnego zwrotu przez strony tego, co sobie świadczyły z tytułu umowy niedoszłej do prawidłowego wykonania. Rozliczenie stron opiera się na przewidzianej tym przepisem konieczności zwrotu drugiej stronie umowy wzajemnej otrzymanego świadczenia.

Pozwany, kwestionując obowiązek zwrotu powódce całości uiszczonych przez nią zaliczek na poczet wykonania umowy wskazywał, że zakupił płyty i elementy konstrukcji, jak również poniósł wydatki związane z koniecznością zapłaty za pracę pracowników. Poza ogólnym wskazaniem na poczynienie tych wydatków, pozwany nie przedstawił dowodów (dokumentów) na poniesienie tych wydatków ani nawet nie wskazał precyzyjnie, jaka była ich wysokość. Tym samym brak jest podstaw do uznania, że pozwany poniósł jakieś koszty związane z realizacją zamówionego przez powódkę dzieła, a w dalszej kolejności do zmniejszenia o te koszty podlegającej zwrotowi na rzecz powódki zaliczki.

Wreszcie podkreślenia wymaga, że świadomość obowiązku zwrotu zaliczki stronie powodowej wyraził sam pozwany, pismem z 2 lutego 2017 r., w którym nawiązując do umowy z 12 kwietnia 2016 r. zawartej z powódką oraz odstąpienia od tej umowy, zadeklarował zwrot zaliczki w trzech ratach (bez wskazania ich wysokości).

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 494 k.c. w związku z art. 635 k.c. zobowiązano pozwanego do zwrotu uiszczonych przez powódkę zaliczek na poczet umówionego dzieła w kwocie 228.780 zł, co znalazło odzwierciedlenie w punkcie I. sentencji wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem wyrażonym w pozwie. Termin, od którego naliczono odsetki, ustalono w oparciu o treść odstąpienia od umowy przez powódkę, z którego jednoznacznie wynikał termin zapłaty dochodzonej kwoty. Wysokość odsetek uzasadniona jest zaś treścią art. 8 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2016, poz. 684).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 i art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. Pozwany przegrał proces w całości i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik jest zobowiązany do poniesienia całości kosztów powódki. Na zasądzoną z tego tytułu kwotę 22.256 zł składa się: opłata od pozwu w kwocie 2.860 zł (opłata od pozwu w postępowaniu nakazowym), uzupełniająca opłata od pozwu w kwocie 8.579 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda w kwocie 10.800 zł zgodnie z §2 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych).